

כח:

עין משפט
גר מצודה

בז א מיי סייב מוהל' אל
הלה נ סמח לחין
דלע טושיע ייד סתן שג
ספיק ד וסמן שעד ספיק
ד טושיע אלע סתן נ
ספיק ה
ז ב מיי ספיק מוהל'
ארוס הלה נ סמח
עשין סתן טושיע אלע
(וסמן ז)
ח ג מיי סייב מוהל'
יא סתן טושיע
אלע סתן נ ספיק ו
ט ד מיי ספיק מוהל'
נדריס הלה נ סמח
לחין רמב טושיע י
ה דלע ספיק י
ז ה מיי סתן הלה נ
טושיע ייד סס ספיק
ה

תורה אור השלם

ו. כי ישבו אחים יחדיו
ומת אחד מהם וכן אין
לו לא תודה אשת המת
התוצה לאיש ור יבמה
יבא עליה ולקחה לו
לאשה ויבמה:

הגהות הב"ח

[illegible]

תוספות ישנים

[illegible]

לענשה מאַטער ויקנה ב'ו' ומשום ציטול מנות יצמין ליכא
למיחא כדפרישית ב'פ' שני (לעיל דף יח:*) (1)
מטעמא 15. פירוש ברגל שחזקו על העומאה כדאמרין
בר"ה (דף עז:*) (2) ועוד י"ל דאין מטעמא לו היינו דאניה

חייבת ליטמול לו למלך דאמר כבוסות
 (דף ק"ג.) לה יטמול חובת: **עבר** בה
 המאמר **מביע**. ו"ח" דשמעתי דלל
 העיריפה בעלת מאמר המרוסס ונחמול
 ולקמן דף י"ט) קאמר דבא גופיה
 דגריה וספק נשואה לחולק כנגסים
 אלאמה מהיה לירושל' דהא גרם
 דרבו של אבי ומסיק דכל האר
 ליה אבי ולקמן גרם דבא שהוא
 האחר אבי: **אלא** קענין פסיה
 לחופה. ו"ח" מתי משני דהשתא נמי
 מקמי השתא ארוסא בעלמא בעיה
 נחמול לחופה עבד בה מאמר מביע
 וי"ל דעבד בה מאמר וצא עליה
 והביאה עשה אפיה כבוסות:
אביה ובעיה פסיה נדריה.
 אלא אין לה אב או שניה כדנדרה
 אלא מתי מיפר כדאמרין כדנדרים (דף
 ט"ז.) **בגון** (ו) שעברה בדין ב'/
 ולפי מקנא שאירי עבד בה מאמר
 כדנדרים כדנדרים פ' נערה המאורסה
 (דף ט"ז.) דלר' אליעזר כיון דעבד בה
 מאמר וספקו לה מוות משלו נדריה
 על דעתו ולר' יהושע דוקא חד
 יום אבל בתרי כיון דאי בעי אחיה
 פסול לה עליה כדבאר א"ר גביטול
 אפיה נדרת על דעתו ולר' אפילו
 ביבס אחד קאמר דלל יפר אפילו
 עבד בה מאמר משום דלן חייב
 עליה סקילה כנערה המאורסה ולא
 יתכן לפי זה מה שפי' בקוטרס דר"ל
 (לעיל י' ד"ה וילמא) דמלך דאמר
 און ויקא אפי' כחד היינו ר"ע דמתי
 סבב דיש ויקא ואפי' הכי לא יפר
 מאסו דלן חייבין עליה סקילה:
 עשה

וַתֹּחֵל עלֶיהָ יִזְקָת אִירֹסִין מֵאֵת ת"ש יְשׁוּמֶרֶת יִבֹּם בִּי
 ר"א אֹמֵר יִפֶּר ר' יְהוֹשֻׁעַ אֹמֵר לֹאחֵר וְלֹא לְשֵׁנִים יר' וְלֹא
 לְשֵׁנִים וְהוֹיֵן בֶּה יִבְשְׁלֹמֹא ר"ע סֵבֵר אֵין יִזְקָה
 יִשׁ יִזְקָה לְחֵרִי אֵין יִזְקָה אֵלֹא לר"א נְהִי נִמִּי דִקְסָבֵר
 מִיּוֹפֵר אֵלֹא לְחֵרִי אִמָּא וְא"ר אִמִּי י" (כֵּר אַהֲבָה) הֵכֵא כִּי
 בִּבְה מֵאִמֵּר י"ב"ש הוּא דֹאֲמֵר מֵאִמֵּר קוֹנֵה קִנְיָן גִּמְמֵי
 גִּישׁוּאִין עוֹשֶׂה מִשׁוּם הֵכִי מִיּוֹפֵר אֵלֹא אִי אִמֶּרֶת אִיזִיזִי
 מִיּוֹפֵר וְהִתֵּן י"ג יִפֶּר הַמֵּאוֹרֶסָה אֲבִיהָ וְכַעֲלָה מִפִּירִים נוֹ
 יִצְחָק מֵאִי מִיּוֹפֵר מִצִּדָּה בְּשׁוֹתָפוֹת וְלר"א דֹאֲמֵר מֵאִמֵּר
 לְדִחוֹת לְצִרָה בְּלִבֵּר אִמָּא מִיּוֹפֵר בְּשׁוֹתָפוֹת אֲמַר כִּי ר' אֲנָא
 אֵינִי קוֹנֵה אֵלֹא לְדִחוֹת לְצִרָה בְּלִבֵּר דְּלֹא סִנִּי
 נִגְמִי חֲלִיצָה לְהִפֵּר נִדְרִיהָ מִי אִמְרִינִי וְאִיבָעִית אִימָא
 וְלִרְבִּי נַחֲמִן בֵּר יִצְחָק מִי נִיחָא מִי קִתְּנִי יִפְרוּ יִפֶּר
 עֵסְקִינִי י"ד שְׁעֻמְדָּה בְּדִין וּפְסָקוּ לֶהּ מִזְוֹנוֹת מִשְׁלוּ וְכִדְרֵיהּ
 דֹּאֲמֵר רַב פִּנְחָם מִשְׁמִיהָ דִּרְבִּא י"ז כִּיֵּל הַגְּדוֹרֶת עַל דִּיעֵיהּ

הנה קודם קצין גמור: אלא לענין משיבה לחסות. וא"כ מ"מ הדבר קושינו לנחמין השאלה הארבע
 נדה נדח מחזור מיבעיית וי"ל דמיידי כלי עלה בעל כרחא אחר התאחר ובעילה דבעל כרחא קודם
 וקודם היתה הנבעה נדע כשהיה לטווייה טאמא בעלמא בעושה משיבה לחסות: ב"ה הנידחת על
 א"כ למה לאתבא דגורסין. וי"ל דהא דמארינן על הנידחת על דעת עשה היא נידחת היינו
 (כשה לאתבא דגורסין):

ארבעה אחין פרק שלישי יבמות

ואי ס"ד מאמר לב"ש קונה קנין גמור וזה יעשה מאמר ויקנה וזה יעשה מאמר ויקנה אלא מאי דוחה דחיה גמורה זה יעשה מאמר וידחה וזה יעשה מאמר וידחה מאי אית לך למימר מאמר דהתירא דחי דאיסורא לא דחי ה"נ מאמר אפילו למ"ד מאמר קונה קנין גמור מאמר דהתירא קני דאיסורא לא קני רב אש"מ חזני הכי אמר ר"א איתא תימא מאמר לב"ש דחי דחיה גמורה וצרתה חליצה נמי לא בעיא אלא דוחה ומושייר הוא א"ר אבין אף אנן נמי תנינא ב"ש אומרים יקיימו יקיימו אין לכתחלה לא ואי ס"ד מאמר לב"ש דוחה דחיה גמורה זה יעשה מאמר וידחה וזה יעשה מאמר וידחה ואלא הא קתני כש"א אשתו עמו והלוז תצא משום אחות אשה אלא יבמה דחויא לכולהו חויא למקצתה יבמה דחויא לכולהו חויא חויא למקצתה ^ב בעי רבב מאמר לב"ש נישואין עושה או אירוסין עושה אמר ליה אביי למאי הלכתא אילימא ליורשה וליתמא לה ולהפר נדרה השתא ארוסה בעלמא תני ר' חייא אשתו ^א ארוסה לא אונן ולא מטמא לה יכן היא לא אוננת ולא מטמאת לו ^ב תתה אינו יורשה מת ^ג הוא גובה כתובתה עבד בה מאמר מיבעיא ואלא לענין מסירה לחופה מאי נישואין עושה ולא בעיא מסירה לחופה או דלמא אירוסין עושה ובעיא מסירה לחופה א"ל השתא לא עבד בה מאמר כתוב יבמה יבא עליה בעל כרחא עבד בה מאמר מיבעיא א"ל ^ה שאני אומר ^ו כל העושה מאמר ביבמתו פרחא ממנו זיקת יבמין ^ז לש"ש ^ח ישיומרת יבם בין יבם אחד בין שני יבמין ^ט לאחד ולא לשנים ^י עקיבא אומר לא לאחד ^{יא} ר"ע סבר אין זיקה אפי' אחד לר' יהושע ^{יב} לר"א נהי נמי דקסבר יש זיקה בשלמא אחד ^{יג} (בר אהבה) הכא במאי עסקינן כגון דעבד מאמר קונה קנין גמור ^{יד} אמרת בשלמא אלא אי אמרת אירוסין עושה היכי מצי אביה ובעלה מפירים נדריה אמר רב נחמן בר ^{טו} ולר"א דאמר מאמר לב"ש אינו קונה אלא בשותפות אמר לך ר' אלעזר אימר דאמרי צירה בלבד דלא סגי לה בנימא אלא בעי מרינן ואיבעית אימא אמר לך רבי אלעזר מי קתני יפרו יפר קתני אלא הכא במאי ^{טז} זה מוונות משלו וכדרב פנחס משמיה דרבא ^{יז} כל הנודרת על דעת בעלה היא נודרת: ^{יח} מתני'

גור בלא חופה לא קנה: יפר. אחד מהן את נדרה
ללא זה ולא זה: אין ויקח. דמיהו כעטסה: ואפילו בת
ה. דלא ידעין להי מיייה רמז ואפילו שניהם חתמ
אחרי' לתרי מיהו יפרו שניהם מניב: ליה: ואמר רב
שפלה לפניו חזר מאמר ר' דלא צני לה בנט. הע
ר לא עבד אלף אירוסין מי ינחא הא כשותפות ליבא למ
אפילו' בלא מאמר ובר' ואמין' אחר מאמר ולא רזה
עמד דין וצרה מונית משל יבם דמהשתא צעלה הו

ה' דרש קושין לנזכרין שפחא חרופה
אחר המחלוקת יצטייל דנעל כרזה קופה
נעוץ חסירה לחופס: בל הוירידת על
דעת על דעת פכלה היא נירדת היינו
מחלוקת

מסורת הש"ס

(א) ומדרש עד: (ב) לקמן
 מנ: ע"ש כחובות נג. פט:
 ע"ש כנח מיעט ית. ע"ש
 סנהדרין נח: ומ"ש היטב:
 (ג) לקמן נג: (ד) מדרש
 עד: (ה) נכס: ע"ש
 (ו) ובמדרש ליתא: (ז) ולשל
 ית. לקמן ל. נח:
 (ח) כחובות נט. מו: קדושין
 ד. מדרש פו: (ט) שנה מו:
 גיטין נג: מדרש עג: עד.
 נדס מו: י' קדושין לו: א.
 (י) ויקרא יא:

תוס' חד מקמאי

ת"ר שימרת יכם בין
ליכם א' בין לשנים ר'א'
ואומרן ליפ ריי אומר לא'
ולא לשנים ריע אומר
לא לאחד ולא לשנים
והלכתא כר"א דק"ל
זיקה אפילו בחרי והיזק
בה לר"א נהי נמי דיש
זיקה אפלו בחרי כשמיטא
לא' מפרי אלא אחרי
אמ' מפרי כ"א לבדו
ואוקימנא כגון פסעדה
ברין עם א' מהן וספיקא
פסעדה משלו וכדכרי
פסחא משמיה רבא
דאמר כל הנודת ע"ד
בעלה ואי נודת ואיכא
דמפרי אע"י רעמה

מוסף רש"י

[illegible]

דלא קרען ביה אישׁה וזעיר
מאמר קונה קנין
מי מופר עד שיפרו שניהם
על דעת בעלה היא